

Među spisima sv. Terezije Avilske pronađeni su i kraći spisi koji se prema tradiciji nazivaju opomene u obliku pobudnih izreka. Evo neke od njih za Vašu duhovnu korist:

„Svaku večer ispitaj pomno svoju savjest.“

OBAVIJESTI

Raspored za listopad:

- I. Karitativna nedjelja u mjesecu,
- 2. 10. 2018– Lectio Divina u 20,00 sati,
- 16. 10. 2018. mjesečni susret u 20,00 sati.

Zajednica Karmelskih Laika Hrvatski Leskovac

Leskovački brijeg 15, 10251 Hrv. Leskovac
T/F:+385 1 6578 450, E: uspon.zkl@gmail.com

USPON
ZAJEDNICA KARMELSKIH LAIKA
HRVATSKI LESKOVAC
Rujan (88) 2018.

NAĆI SEBE TRAŽEĆI BOGA

Uz 80. obljetnicu preminuća Bl. Marije Terezije

Godina 1938. Bila je posljednja godina njezina života. Majka Marija Terezija osjećala je da je sve više napuštaju snage. Jedne noći je pala i udarila se o krevet, stoga se nije više usudila sama hodati strmim stepenicama. Bila je svjesna da se kraj približava i bila je spremna. Znala je govoriti: „Da li ću još ove godine umrijeti, nije mi još posve jasno. Ali ovo je zadnja godina moga života.“ Kad ju je sestra bolničarka zamolila da ostane još sa svojim sestrama, ona je odgovorila ovim značajnim riječima: „Ah, priuštite mi lijepo nebo! Ja toliko čeznem za njim! Ipak, zahvaljujem dragom Bogu za svaki dan života, osobito za svaku noć! U nebu nećemo smjesti više trpjeti, promislite, što to znači!“

A samu smrt opisuje sestra bolničarka koja je bila uz nju gotovo cijelo vrijeme: Na blagdan Majke Božje Žalosne – bio je to njezin omiljeni blagdan – nije mogla primiti sv. pričest. Sljedećega su dana smjele doći k njoj sve majke i sestre da još jednom vide svoju majku. Ležala je mirno na svojoj slamnjači, a pod glavom joj je bio jastuk od slame (nije se dala nagovoriti da uzme jastuk od perja). U desnoj ruci držala je krunicu, a u lijevoj križ.

Došla je večer 19. rujna. Smirena bol opažala se u pogledu svih sestara. Ja sam, uz male prekide, uvijek nešto predmolila uz dragu Majku. U 20. 30 ujutro odjednom se ona promijeni u licu. Disanje joj je postajalo sve polaganije i jedna suza se spusti iz poluotvorenih očiju. Naša je dobra draga Majka otišla kući – k Ocu! Blaženstvo se odražavalo iz njezinih sada pomlađenih crta lica. Ležeći tako na svom smrtnom krevetu, odjevena u sveto redovničko odijelo, zaogrnuta karmelskim bijelim plaštem, bila je slika neizrecive sreće i duhovnoga mira.“

Majka Marija Terezija prešla je „skretnicu“: lokomotiva je usporila, lagano, svečano, ulazi u odredište.

Počinula je – sjajna lica – u Božanskom Srcu svoga Ljubljenog Isusa.

Nastavlja se

Izvor foto: <http://www.greatrail.com/media/21424498/Bohinj-Railway-1.jpg>

PAPA GOVORI

KAKO PRONAĆI SREĆU?

Gospodin želi da se između njega i njegovih učenika - kako onih iz prošlosti tako i današnjih - uspostavi osobni odnos te ga tako prihvate u središte svoga života. Stoga ih potiče da se postave pred same sebe u svoj istinoljubivosti te ih pita: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?“ (r. 29). Svaki je od nas pozvan odgovoriti u vlastitom srcu, puštajući da ga rasvijetli svjetlo koje nam Otac daje kako bismo upoznali njegova Sina Isusa. I može se i nama dogoditi, kao Petru, da oduševljeno kažemo: „Ti si Krist“. Ali, kada nam Isus jasno kaže ono što je rekao učenicima, odnosno da se njegovo poslanje ne ostvaruje na širokoj cesti uspjeha, nego na teškom putu Trpećeg sluga, koji je ponižen, odbačen i raspet, može se i nama dogoditi, kao Petru, da se pobunimo i prosvjedujemo, jer to ne odgovara našim očekivanjima, svjetovnim očekivanjima. U tim trenucima i mi zaslužujemo Isusov prijekor: „Nosi se od mene, sotonu, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!“ (r. 33).

Braćo i sestre, ispovijedanje vjere u Isusa Krista ne može se zaustaviti na riječima, već njegova autentičnost mora biti potvrđena odlukama i konkretnim gestama, životom protkanim ljubavlju prema Bogu, velikim životom, životom u znaku velike ljubavi prema bližnjemu. Isus nam kaže da ako želimo njega nasljedovati, trebamo se odreći sebe samih (usp. r. 34), to jest vlastite sebične oholosti, i uzeti vlastiti križ.

To su bili knjižnica i muzej – knjižnica je moderna, (najstarije knjige datiraju iz 19. st.), još se uvijek oprema i digitalizira, dok je muzej grandiozan, s nekoliko zbirki. Osobno me se najviše dojmila afrička zbirka jer bogatstva u tom obimu i po ljepoti nisam nigdje u Hrvatskoj vidjela. Osjeća se da je sve rađeno s velikom ljubavlju i pažnjom. U autobusu smo pjevali prigodne pjesme poput „Dođi da vidiš“, a raspoloženje je najbolje izrazila pjesma „Ponosna budi nam zemljo, Hercegovino“. Na stajalištu „Gospe od puta“ voditeljica je Renata kupila sladoled simboličnog naziva Car(a)mel adventure koji smo slobodno preveli kao našu „Karmelsku avanturu“ jer hodočašće uistinu jest avantura. Daj Bože još takvih avantura jer spoj duhovnog, umjetničkog, ugodnog i korisnog rijetka je kombinacija koja u konačnici rađa boljeg, ispunjenijeg, a time i sretnijeg Čovjeka.

Pripremila: Zrinka Martinić

Od 17h bilo je klanjanje pred Presvetim, a od 18h sv. misa u kojoj je p. Đani nekoliko puta u propovijedi spomenuo svoj omiljeni slogan – On treba da raste (Iv 3,30).

Nakon večere uslijedila je rekreacija, a potom molitva u kapelici sv. Terezije Avilske. Spavanje je bilo predviđeno za 22h, no u molitvi se moglo ostati i duže. Bjelina niskog reljefa u kamenu, nježne, oble stilizacije ostavila je također snažan dojam jer je idealna za kontemplaciju.

Drugog dana, u nedjelju, sv. misa u crkvi prepunoj simbolike, s grčkim ornamentima, od 7h, s nadahnutom propovijedi p Đanija i oprostaj s Karmelom, a ostatak dana najprije panoramska vožnja prema Duvanjskom polju, uz stručno vodstvo našeg vrsnog poznavatelja povijesti ovih krajeva – Mate Krajine (pripovijedao o krunidbi kralja Tomislava, o hajduku Mijatu Tomiću, etc) te dolazak u Dugo Polje i restoran Hajdučke vrleti s eksponatima iz prošlih vremena. Potom odlazak na grob Dive Grabovčeve, koji je istražio povjesničar i arheolog Ćiro Truhelka, a kip izradio Kuzma Kovačić 1998., u koji je uklesan i natpis: „Zlo u mraku ima oči, na svjetlu oslijepi.“

Vrhunac dana svakako je bila žičara „Blidinje“ i vožnja u trajanju 20 min koja je bila fantastično i nezaboravno iskustvo. No, to još nije sve. Tomislavgrad nas je svakako oborio s nogu – od uređenosti grada do bazilike prepune umjetnina čiji je vrhunac slika Vlaha Bukovca, nastala u Parizu 1888. – Isus, prijatelj malenih. Dimenzije su 3,5 x 4,5 m. Grandiozno! Bazilika je prepuna simbolike slavne, ali i ranjene Hrvatske, no sve su riječi premalo – treba doći i vidjeti. No, kako to obično biva, ono zadnje obično je i najljepše, a za to najčešće ne ostane dovoljno vremena.

Zatim daje svima temeljno pravilo. A koje je to pravilo? „Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga“ (r. 35).

U životu često, iz različitih razloga, pogriješimo put, tražeći sreću samo u stvarima, ili u osobama prema kojima se odnosimo kao prema predmetima. Ali sreću pronalazimo samo kada susretnemo ljubav, onu istinsku, koja nas iznenadi, koja nas mijenja. Ljubav sve mijenja. Ljubav može promijeniti i nas!

Pokazuju to svjedočanstva svetaca.

Neka nam Djevica Marija, koja je živjela svoju vjeru vjerno nasljeđujući svoga Sina Isusa, pomogne ići njegovim putem, velikodušno ulažući svoj život za njega i braću!

Vatikan, 16. rujna 2018.

Izvor foto: www.katehetski-nadbiskupija-split.net

KROZ LITURGIJSKU GODINU

O KARMELU U LISTOPADU: Svijet u plamenu – žar molitve

Listopad je mjesec krcat velebnim svetačkim likovima koji su promijenili lice Crkve, ali i svijeta. Neznatne, male veličine, poput **Sv. Terezije od Djeteta Isusa i Božjega lica**, ili pak **Sv. Terezije Velike**, dviju učiteljica Crkve, koje su svojim životom i spisima utrle novi put duhovnosti i svetosti u Crkvi, **Sv. Franje Asiškoga**, utemeljitelja redova i obnovitelja Crkve, **Sv. Brune**, začetnika Reda kartuzijanaca koji se nikada tijekom svoje duge povijesti nije trebao reformirati, jer je trajno sačuvao i zadržao svoju izvornost. Tu su apostoli i evanđelisti, **Šimun i Juda-Tadej** te **Sv. Luka** zatim **Sv. Ignacije Antiohijski** i mnoštvo drugih, a sve kao da se slijeva, ta velika rijeka svetosti, u svetkovinu Svih svetih kad se slavi silna Božja žetva. Sve sami velikani u životu, svjedočenju, vjeri; nosivi stupovi vjere koji su utirali put **Isusu Kristu** u svijetu. Istinski evangelizatori koji su, promijenivši sebe, bili kadri mijenjati svijet, bili su ona iskra, onaj duhovski žar i plamen koji je ljude i svijet razgarao i mijenjao.

Tu je značajna Velika Terezija Avilska. Napisala je temeljna djela kršćanske i kristovske duhovnosti. Na početku svojega djela Put savršenstva veli kako je „sav svijet u plamenu“. Živjela je u vremenu otkrića Novoga svijeta, osvajanja Amerike, protestantske reformacije, zapadnoga raskola te katoličke obnove, Sabora u Tridentu, vjerskih ratova na Zapadu te islamskoga i otomanskoga nadiranja na kopnu i moru prema Europi, itd.

Valja pristupiti s vjerom da je Bog prisutan i da vodi hodočašće. Ne vjerovati osjećajima, već vjerovati da me pozvao! Treba vjerovati u plodnost molitve! Priča o Iliji mogla bi se sažeti u rečenici – Tko si, a ne odakle si! Kroz razmatranje o šutnji i buci shvatili smo da smo u buci manje zahvalni, dok u tišini možemo tražiti na čemu biti zahvalni. Uslijedio je život Ilijin, povezan s dvama kraljevskim brdima – Karmelu i Horebu, a ime Ilijino (hebr. El-i-jahu) znači „Jahve je moj Bog!“

Zajednički je objed također bio osebujan. Blagovali smo u tišini, u šutnji, dok je pater Đani cijelo vrijeme molio. Po objedu dio nas je, poput volontera, ostao oprati posuđe i postaviti stolove za večeru, što nas je još više zbližilo. U šutnji smo razgledali okoliš koji je također prekrasan, a i vrijeme nas je poslužilo. Sunce se radovalo zajedno s nama.

Naši prijatelji iz Zajednice u Slavonskom Brodu, koji su došli u svom aranžmanu, imaju oformljenu dramsku skupinu koja je za ovu priliku izvela jednočinku, temeljenu na Evanđelju – o bogatašu i prosjaku Lazaru u trajanju od 30 min. Nagradili smo ih pljeskom jer je sve bilo sjajno pripremljeno i izvedeno – od kostimografije do glume, a najstariji je glumac izgovorio i duhovni monolog oca Gerarda u trajanju 10 min.

Od 16h uslijedila je kratka priprema za ispovijed i duhovni razgovor. „Ispovijed je čudesni sakrament Božje nazočnosti u kojem ja sebe optužujem, a Bog me opravdava“, objasnio je p. Đani. Za svaku se ispovijed treba pripremiti kao da je posljednja, dok je žurba neprijatelj molitve.

*Križ je dodala sv. Majka Terezija da rasplamti novu ljubav prema njemu. Kruna sa zvijezdama predstavlja kreposti Majke Božje da potiču sve članove Reda na nasljedovanje. Ruka proroka Ilije, „Oca svih Karmelićana“ s mačem, označuje njegovu gorljivu revnost, izraženu riječima izreke: „**Revnost za Dom Božji izjedame!**“*

Da ne bi sve ostalo samo na slušanju i molitvi, dobili smo zadatak – naći bar jednu poveznicu između proroka Ilije i naše Blaženice.

Nakon poduzetog čekanja na granici, konačno stigismo do našeg odredišta – Karmelskog samostana na Buškom jezeru. Tamo nas je dočekao naš duhovnik i domaćin – otac Đani od Ivana Krstitelja koji je na nas ostavio snažni dojam.

Ponajprije smo posjetili Etnografski muzej, smješten na katu Samostana, a stalno smo mogli razgledati i etnografske postave u hodnicima, koji prikazuju svu ljepotu nošnji, života i običaja na području cijele Bosne i Hercegovine kroz sva tri njena entiteta. Osobno mi se dopao prikaz ženske nošnje iz Banja Luke s crvenim plaštem koja je na svjetskoj izložbi proglašena najljepšom.

Od 11 sati, u Konferencijskoj dvorani, naš koordinator, p. Đani Kordić, znakovnim nas je jezikom uveo u stil ponašanja – Slušaj i šuti! Uslijedio je zaziv Duha Svetoga kroz pjesmu te pozdrav naše voditeljice Renate Krajine. P. Đani zaintrigirao nas je mišlju kako je hodočašće – avantura. Uslijedilo je objašnjenje naslovnog gesla iz poč. 1Kr, 17 gdje se uvodi Iliju. Od mnoštva duhovnih misli izdvojila bih jednu – BOG JE ŽIV! S pojašnjenjem da se 1/12 dana daje se Bogu ujutro jer On tada prolazi...

Bila je žena bistra uma, nutarnje zahvaćenosti Bogom, nakon silna iskustva pred Raspetim, posvemašnje uronjenosti u nutarnju molitvu. Upravo su duhovni velikani i obnovitelji Crkve i duhovnosti u Španjolskoj zaustavili prodor protestantizma u zemlju.

U tom smislu kao posebna pojava je i Bl. Marija Terezija od Sv. Josipa (rođena i stasala usred Njemačke i Berlina), kći protestantskog pastora, koja je na njivi Karmela donijela nove plodove i kulture. U njezin svetački djelokrug došli su i Hrvati koje je početkom dvadesetog stoljeća upoznala u Americi. Svjesna njihovih duhovnih, intelektualnih i pastoralnih potreba krenula je prema Hrvatskoj tražeći duhovna zvanja – časne sestre koji im mogu pomoći. Prošlo je 2017. stotinu godina od toga događaja, a hrvatska provincija Karmela BSI je među najbrojnijima, preko stotinu sestara.

Terezija Velika iz Avile, Ivan od Križa, Ignacije Lojolski, Franjo Ksaver, Petar Alkantarski, Ivan iz Avilete, mnogi drugi svetcu, teolozi i umjetnici toga doba utisnuli su duboki pečat vjere i obnove tako da je „reformacija“ u Lutetrovu smislu bila u Španjolskoj suvišna. Oni su utrli put obnove, prave reforme i reformacije žive vjere, tako da otpad od Rima i matice bijaše izlišan. Isto je činila u 20. Stoljeću obraćenica s protestantizma Bl. Marija Terezija od Sv. Josipa.

Svjedoci smo, naime, kako je i danas svijet u plamenu. Diljem cijeloga svijeta imamo zastrašujući oblik terorizma koji ulijeva strah.

Zapravo je cijelo minulo stoljeće proteklo u znaku ratova i nasilja, terora i stotina milijuna pobijenih. Koji je protulijek tomu sveopćem, univerzalnom zlu? Što nam nudi Nebo i što nam nudi Gospa, zapravo, što se od nas traži na duhovnom polju?

Riječ o „svijetu u plamenu“ nalazi se, kao što rekosmo, na početku djela Terezije Avilske u kome sestre i braću iz karmelskoga Reda upućuje na „nutarnju molitvu“. Od subraće u karmelskom Redu ne želi ništa žarče nego da tu „nutarnju molitvu“ unesu u svijet vlastitom životnom praksom te duhovnom skrbi i pratnjom za brata čovjeka.

Piše: dr. fra Tomislav Pervan

Izvor foto: <http://m.pogled.ba/clanak/molitva-ne-moze-nikada-biti-nestolose-ako-nekome-smeta-jednostavno-neka-ne-dolazi/129531>

ŽIVI BOG PRED ČIJIM LICEM STAJASMO dojmovi s duhovne obnove karmelićanskih laika

Posljednji vikend klimatološkog ljeta, 1./2.rujna bio je kao stvoren za „punjenje baterija“ pred nadolazeću školsku i akademsku godinu. Naš su autobus većinom zapunili naši leškovački, strmečki i zagrebački laici.

Duhovne voditeljice putem bijahu nam s. Petra Mirjam te s. Lidija koje su nam, prije molitve Jutarnje iz Božanskog časoslova, osvijestile zadanu temu čitanjem odabranih ulomaka o Podrijetlu i svrsi družbe Karmelićanki BSI, podsjetivši kako je Majka Osnivateljica od Duha Svetoga „primila milost i zadaću da Crkvu obogati novom zajednicom nadahnutom Evanđeljem.“ Nadalje, karmelska je karizma prožeta „duhom proroka ILIJE, koga je Red uvijek smatrao svojim duhovnim ocem.“ A karizma naše Osnivateljice, potaknuta ljubavlju prema sv. Josipu, bila je „sjedinenje molitve i služenja“, dok je, u raznim apostolskim zadacima, odabrala sv. Franju Ksaverskog kao uzor i zaštitnika. A sam naziv Reda odabran je stoga što se htjelo oživjeti štovanje Srca Isusova (cit. „Po našoj ljubavi ljubav će Kristova postati vidljiva među nama.“) Na kraju ovog duhovno-edukativnog razmatranja opisan je i Grb Karmelićanki BSI (prema Direktoriju naše Majke iz 1925.)

Navodim: *Taj se GRB sastoji od smeđeg i žuto-bijelog polja. U prvom se polju nalazi srebrna zvijezda, a u drugom dvije zlatne zvijezde. Smeđe polje označuje poniznost i pokoru, a srebrna zvijezda živuće članove koji se u tome vježbaju. Bijelo polje simbolizira „Rosu nebesku“, Majku Božju, a zlatne zvijezde karmelske svece Staroga i Novoga Zavjeta.*